

AKM

AKM (ros. автомат Калашникова модернизированный, awtomat Kałasznikowa modiernizirowanyj, wersja spolszczona – awtomat Kałasznikowa modernizowany) – radziecki karabinek automatyczny. Zmodernizowana wersja karabinka AK.

Historia

W 1949 roku do uzbrojenia Armii Radzieckiej przyjęto karabinek AK. W następnych latach produkowano kolejne wersje tego karabinku różniące się rodzajem komory zamkowej. Pierwsze serie posiadały komorę zamkową tłoczoną, później z powodu trudności z opanowaniem tej technologii przez zakłady w Izewsku powstały dwa typy komór zamkowych frezowanych.

W 1956 roku rozpoczęto produkcję kolejnej wersji AK, oznaczonej jako AKM. Tym razem zmiany były większe i obejmowały:

ponowne zastosowanie tłoczonej komory zamkowej.

uproszczono sposób mocowania lufy w obsadzie (zamiast połączenia gwintowego zastosowano kołkowanie).

łożę (dodano występy chwytny)

pokrywę komory zamkowej (dodano trzy przetłoczenia zwiększające sztywność)

mechanizm spustowy (dodano opóźniacz kurka zmniejszający

rozrzut przy ogniu ciągłym)
zmniejszenie masy suwadła
zastosowanie nowego bagnetu (6H3 lub 6H4)
mechanizm powrotny, rurę i komorę gazową.

Jednocześnie z AKM rozpoczęto produkcję wersji wyposażonej w kolbę składaną – AKMS. W następnych latach AKM stał się podstawową indywidualną bronią długą Armii Radzieckiej. Produkcję licencyjną tego karabinku uruchomiono w większości krajów Układu Warszawskiego (w Polsce w 1965 roku jako 7,62 mm karabinek AKM (AKMŁ) i AKMS (AKMSN)). W większości z nich powstały lokalne odmiany, często posiadające cechy zarówno AK jak i AKM. AKM i jego odmiany należą do najbardziej rozpowszechnionych wersji karabinka Kałasznikowa.

Opis

AKM jest bronią automatyczną samoczynno-samopowtarzalną. Zasada działania oparta o odprowadzanie części gazów prochowych przez boczny otwór lufy (przewód skośny) łączący komorę gazową z przewodem lufy, z długim ruchem tłoka gazowego. AKM strzela z zamka zamkniętego. Zamek ryglowany przez obrót. Mechanizm uderzeniowy kurkowy, mechanizm spustowy z przełącznikiem rodzaju ognia. Dźwignia przełącznika rodzaju ognia pełni jednocześnie rolę bezpiecznika oraz osłonę komory zamkowej w pozycji zabezpieczonej.

AKM jest bronią zasilaną z magazynków 30-nabojowych.

Lufa gwintowana, w większości egzemplarzy zakończona urządzeniem wylotowym pełniącym rolę osłabiacza podrzutu.

AKM wyposażony jest w chwyt pistoletowy i łożo. Kolba stała (AKM) lub składana pod spód broni (AKMS). Przyrządy celownicze mechaniczne (celownik krzywkowy z szczyrbką, nastawy do 1000 m).

Państwo	ZSRR / Rosja
---------	--------------

Rodzaj	karabinek automatyczny
Historia	
Produkcja	1958 – do chwili obecnej
Dane techniczne	
Kaliber	7,62 mm
Nabój	7,62 mm wz. 43
Magazynek	łukowy 30 lub 45 nab.
Wymiary	
Długość	870 mm (AKM) 875/645 mm (AKMS)
Długość lufy	415 mm
Długość linii celowniczej	~378 mm
Masa	
broni	3,45 kg (AKM niezaładowany) 3,42 kg (AKMS niezaładowany) 4,37 kg (AKM załadowany, z bagnetem) 4,43 kg (AKMS załadowany, z bagnetem)
Inne	
Prędkość pocz. pocisku	715 m/s
Szybkostrzelność teoretyczna	~600 strz./min
Szybkostrzelność praktyczna	40 strz./min (ogniem pojedynczym) 100 strz/min (seriami)
Zasięg maks.	450 m (donośność graniczna) 1500 m (skuteczne rażenie pocisku) ^[1]
Zasięg skuteczny	300

Bibliografia

Teofil Chyba: Karabinek AKM (TBiU nr 96). Warszawa: Wydawnictwo MON, 1984. ISBN 83-86028-01-7.

Stanisław Torecki: Broń i amunicja strzelecka LWP. Warszawa: Wydawnictwo MON, 1985. ISBN 83-11-07146-2.

Andrzej Ciepliński, Ryszard Woźniak: Encyklopedia współczesnej broni palnej. Warszawa: WiS, 1993. ISBN 83-11-07053-9.

Leszek Erenfeicht. Konie robocze zimnej wojny. „Strzał”. 2006. Nr. 5. ISSN 1644-4906.

